

Σχετικά με την πρόταση για δημιουργία ψηφιακής βιβλιοθήκης στην Ανώγατη Σχολή Καλών Τεχνών, θα θέλαμε να αναφέρουμε ότι πρόκειται για Βιβλιοθήκη Τέχνης με μεγαλύτερη ειδίκευση στις εικαστικές τέχνες, για αυτό ως προς την εφαρμογή σχεδίου «ψηφιοποίησης» δίνεται βάρος σε αυτήν την παράμετρο. Η κύρια αποστολή της συγκεκριμένης βιβλιοθήκης είναι μεν η υποστήριξη των εκπαιδευτικών και ερευνητικών προγραμμάτων της Σχολής, επί πλέον όμως αποσκοπεί στο να συμβάλλει με κάθε τρόπο στην ενίσχυση της παιδείας και του πολιτισμού, διαθέτοντας εξειδικευμένες πληροφορίες στην ευρύτερη Εθνική και Διεθνή κοινότητα. Βάσει αυτού, σε μια πιθανή «ψηφιοποίηση» της βιβλιοθήκης θα προσθέταμε οπωσδήποτε συνδέσμους (links) σε σχετικές πληροφορίες άλλων οργανισμών όπως βιβλιοθήκες, εκδόσεις, βιβλιοπωλεία, έντυπος και ηλεκτρονικός τύπος, κατάλογοι και ευρετήρια τέχνης κτλ. Επίσης θα ήμασταν πολύ προσεκτικοί στο θέμα της συμπίεσης του υλικού γιατί συχνά χάνονται πληροφορίες. Όπου χρειάζεται, καλύτερα να προτιμηθεί η λύση μεγαλύτερων δίσκων αποθήκευσης μια και το κόστος τους πλέον δεν είναι απαγορευτικό. Η βιβλιοθήκη περιλαμβάνει αναλυτικά τις ακόλουθες συλλογές:

- Βιβλία : 31.500 Περιοδικά : 262 (152 ξεν. – 110 ελλ.)
- CD-ROM και μουσικά CD : 569
- Βιντεοκασέτες : 1510
- Μικροφύλμ : 191
- Διαφάνειες : 2700
- Χαρακτικά : 550

Ως προς τη θεματολογία, οι συλλογές της βιβλιοθήκης καλύπτουν εκτενώς θέματα εικαστικών τεχνών και εν μέρει εφαρμοσμένων τεχνών, λογοτεχνίας, κινηματογράφου, θεάτρου, φιλοσοφίας, πολιτισμού κτλ. Οι λειτουργίες της βιβλιοθήκης είναι αυτοματοποιημένες με το πληροφοριακό σύστημα Geac ADVANCE, και παρέχει μέσω του τοπικού δικτύου της πρόσβαση στον κατάλογό της. Η βιβλιοθήκη είναι δανειστική μόνο για τα μέλη της εκπαιδευτικής κοινότητας της Σχολής. Μέσα στο πλαίσιο των συνεργαζομένων βιβλιοθηκών, το οποίο προβλέπεται από τον εσωτερικό κανονισμό της βιβλιοθήκης, μπορεί να αναπτυχθεί η υπηρεσία του διαδανεισμού.

Κρίνουμε λοιπόν σημαντικό, στην περίπτωση που αυτή η βιβλιοθήκη γίνει ψηφιακή, να ισχύουν πρωτόκολλα αναφοράς TCP/IP του Internet, και μεταφοράς όπως το http. Πρέπει να επιτυγχάνεται η ασφάλεια των ψηφιακών δεδομένων με την αντιγραφή και ασφάλιση των πρωτοτύπων τους, και να υπάρχει το προσδιοριστικό του κάθε «ψηφιακού αντικειμένου» Digital Object Identifier, D.O.I.. Να δοθεί ιδιαίτερη βαρύτητα στα πνευματικά δικαιάματα του υλικού (IPR), και ως προς την παράδοσή του στα τερματικά των χρηστών να είναι καθορισμένη η παραμονή του. Εδώ δεν αποκλείεται και πρόβλεψη χρέωσης για την χρήση του υλικού, ενώ ένας "Proxy Delivery", ένας ενδιάμεσος κόμβος για την αποστολή του υλικού στον χρήστη από την κύρια πηγή, παρέχει ακόμα μεγαλύτερη ασφάλεια των δεδομένων.